

Čís. 6656.

Možnost příhody v dopravě ve smyslu zákona ze dne 5. března 1869, čís. 27 ř. zák., jest, pokud jde o osobní dopravu, vyloučena, jakmile cestující, vystoupiv z vlaku, opustí nádraží.

Dráha neručí za úraz, jež utrpěl cestující pádem na neosvětleném místě, opustiv nádraží jinudy, než označeným východem.

(Rozh. ze dne 31. prosince 1926, Rv I 649/26.)

Žalobce přijel za tmy do stanice, opustil nádraží cestou, jež nebyla určena pro východ, upadl na neosvětlené cestě a poranil se. Žalobní nárok proti dráze na náhradu škody procesní soud prvního stáda uznal, odvolací soud neuznal důvodem po právu.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolání.

Důvody:

Dovolání nemá pravdu v tom, že odvolací soud nesprávně posoudil věc po stránce právní. Především jest souhlasiti s odvolacím soudem, že nejde o příhodu v dopravě ve smyslu zákona ze dne 5. března 1869, čís. 27 ř. zák., neboť možnost příhody v dopravě jest, pokud jde o osobní dopravu, vyloučena, jakmile cestující, vystoupiv z vlaku, nádraží opustí. Nikterak nemůže toto ručení rozšířeno býti tím, že cestující neopustí nádraží řádným východem, nýbrž volí směr jiný, který se mu zdá býti vhodnějším. Bylo tudíž na žalobci, by dokázal, že úraz jeho zavinila dráha. O to se žalobce také pokusil, ale důkaz tento se mu nezdařil. Jest pravda, že místo úrazu nebylo osvětleno, a zjištěno, že toto nedostatečné osvětlení příčinně souviselo s úrazem. Než odvolací soud správně uznal, že správa dráhy nebyla povinna dotyčné místo pokud se týče cestu, již volil žalobce, udržovati schůdnou a zejména za tmy dostatečně ji osvětlovati, když cestující měli nádraží opouštěti místem železniční správou k tomu určeným a za tím účelem jako »východ« zřejmě označeným. Jiný bezpečný východ zřizovati a udržovati, pokud se týče i osvětlovati, nebyla dráha povinna, a neřídil-li se žalobce pokyny ve směru tom dráhou danými, jednal ovšem na vlastní nebezpečí a nemůže činiti zodpovědnou železniční správu, když úraz sám zavinil tím, že nádraží neopustil řádným východem a, když již tak učinil, že nepoužil ani vlastní svítilny, jako jiní ostražitější lidé. Na tom nemění ničeho okolnost, že i jiné osoby nepoužívaly k odchodu z nádraží východu pravidelného a že správa dráhy o tom věděla, neboť dráha učinila zadost své povinnosti, postaravši se o jeden bezpečný východ, jako takový jej označivši a tím obecnstvu přikázavši, třeba jen nepřímou, by tohoto východu používalo. Nikterak nebyla však dráha povinna, udržovati v bezpečném stavu, nanejvýš i osvětlovati ještě jiný východ pro osoby, které se podle tohoto příkazu neřídí, a nezáleží ani na tom, že neprávem používaný východ železniční správou nebyl zakázán také výslovně.